

og desuden har Aarhus lettere Forbindelse med Randers, Aalborg og Horsens, end Herning har. Saa naar der tages Hensyn til den Side af Sagen, vil Aarhus være at foretrække, men ellers vil Herning være det bedste Sted. Jeg skal for øvrigt lade Spørgsmaalet henstaa som et aabent Spørgsmaal.

Det var min Tanke, at Sagen foreløbig kunde have staaet saaledes. Men jeg skal nævne et Moment til, der taler til Fordel for Herning. I Herning har man allerede et Museum, som er fremkommet ved en enkelt Mands energiske Arbejde, og som nu kun har en kneben Plads paa Raadhusets Loft. Der arbejdes stærkt for at faa opført en Bygning for dette Museum. Der er til dette Øjemed allerede samlet, tror jeg, 5,000 Kr., man er begyndt at arbejde paa Udkast til Bygningen, og man har tænkt paa at henvende sig til Regeringsmyndighederne for at faa Tilskud til en saadan Museumsbygning. Da nu, som sagt, Herning desuden vil være et mere centralt Sted for et saadant Landbrugsmuseum end Aarhus, kunde det være, at man under de fremtidige Overvejelser kom ind paa den Tanke, at man kunde slaa to Fluor med et Smæk derved, at Museet i Herning fik det Husrum, detsavner, i den Bygning, der opførtes for det Landbrugsmuseum, der er Tale om. Jeg havde, som sagt, ikke blandet mig i denne Diskurs, hvis ikke det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds havde fremsat de to meget ubetingede Paastande, som jeg ikke synes ere meget korrekte. Jeg er enig i, at en almen Overvejelse ubetinget vil være det heldigste, og jeg er enig med Ministeren i, at naar vi tage Sagen med Ro og med den Kærlighed til og Forstaaelse, som jeg synes, hans Ord vare Udtryk for, naa vi nok til en heldig Løsning. Det bliver da et Fremtidsspørgsmaal, hvorvidt Museet skal ligge her eller der.

Slengerik: Med de faa uskyldige Ord jeg før udtalte, var det bl. a. min Hensigt at retlede det ærede Medlem fra Otterup (Lohmann). Han tillod sig at opfatte dem som et Overfald. Jeg tror nu ikke, man skal være saa skør i Huden, at man opfatter saadanne milde Henstillinger som dem, jeg altid fremsætter, som Overfald. Jeg skal derfor tillade mig at fortsætte i det. Spør, jeg var inde paa før, under den Forudsætning, at man ikke med Rette kan betegne det, jeg paa ny vil sige, som et Overfald. Jeg vil gøre opmærksom paa, at et af de vigtigste Hensyn, man

skal tage, naar man skal vælge Plads for et Landbrugsmuseum, maa være Hensyn til, om Stedet er godt beliggende for de Landboere, der besøge Museet. Naturligvis antager jeg, at man ikke vil udelukke de faa Købstadfolk, som kunde faa i Sinde at se det, men jeg mener, at det er et meget vigtigt Hensyn, at det bliver bekvemt beliggende for Landbrugerne. Man vil dog ikke lægge et saadant Museum i en Afkrog, hvor det er vanskeligt for Landbrugerne at komme og se det, og hvis man vælger Pladsen efter det Hensyn, tror jeg, man ubetinget maa foretrække Odense fremfor Dalum eller nogen anden Plads paa Fyn. Jeg indrømmer selvfølgelig, at et Landbrugsmuseum ikke vil kunne faa nogen stor Indtægt ud af de enkelte besøgende af Odense Bys Beboere, som kunde have Lyst til at se Landbrugsmuseet, men det kan ikke omtvistes, at der i Odense By Aaret rundt samles mange Gange flere Landbrugere end paa Dalum Landbrugsskole. Og dersom man taler om, at det gælder om at formindske Udgifterne, vil jeg have Lov til at sige, at det gælder vel ogsaa om at forhøje Indtægterne, og der er ikke nogen som helst Tvivl om, at den Indtægt, som skulde faas ved Entree til et saadant Landbrugsmuseum, vil blive langt større, naar Museet ligger i Odense, en Plads, der er saa tilgængelig for Landboere fra alle Kanter paa Fyn, end hvis man lægger det ude ved Dalum Landbrugsskole.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt man har Lov til at tage moderate provinssielle Hensyn, kan jeg ikke sige andet, end at man maaske kan dele de provinssielle Hensyn paa en saadan Maade, at naar der er Tale om Jylland, bliver det et radikalt provinssielt Hensyn, men naar man kommer over paa Fyn og skal vælge mellem de enkelte Pladser der, bliver Hensynet moderat provinssielt. Jeg har nu ikke før hørt en saadan Udlægning af Ordet „moderat“ som det, der er brugt i Dag af det ærede Medlem for Otterup (Lohmann). Jeg har hørt mange Udlægninger af Ordet „moderat“. Jeg har tilladt mig selv at give forskellige Antydninger af, hvad jeg anser for moderat, og blandt andet har jeg altid været i Stand til at se, at det ærede Medlem for Otterup er meget moderat, saa det kunde ikke falde mig ind at tro, at han tog noget som helst andet Hensyn end det moderate. Men jeg vil dog sige, at naar han kom ind paa sine Afstandsbestemmelser, var han inde paa et Omraade, hvor han ikke fær-